

VOLBY

30% Čechů **rozhoduje** o budoucnosti své vlasti ve [volbách](#). Ostatních 70% **nemá právo** si na poměry jakkoli stěžovat, když nevolili o směru cesty.

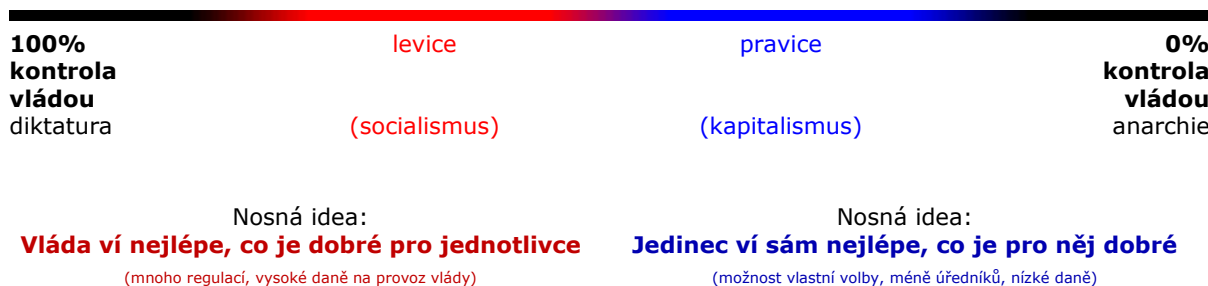
Kdo porozumí následujícímu, bude vědět více, než 95% východoevropanů.

O čem je vlastně politika?

Politika je o **prosazování** svého názoru na to, **jak velkou** kontrolu smí mít **vláda** nad občany.

Vsuvka: Neboť pokud politik slíbí občanovi zajištění více "výhod", musí občan souhlasit s vyšší kontrolou vlády nad svým životem. To proto, aby mu politik byl schopen slíbené "výhody" zajistit. Tak to alespoň politik tvrdí ve chvíli, kdy si uzákoňuje tuto vyšší kontrolu nad občanem. Slíbené "výhody" jsou následně zajištěny uzákoněním krádeže financí z kapsy jiné skupiny obyvatel, ale častěji absurdně přímo z kapsy shodného občana, pro kterého je "výhoda" zajišťována. Že je tedy výsledek nulový? Skutečně? Přeci onen slibující politik se má nesrovnatelně lépe, než když chodil do továrny. Občan se musí znovu postarat sám. Kolikrát jde občan i několikrát hlavou proti zdi, než pochopí, že se o něj žádný politik nepostará, že to vždy zůstane jeho vlastní zodpovědností. Potom ale zjistí, že dovolil politikovi, aby mu natolik svázel ruce svými nařízeními, že už téměř ani nemá prostor, aby se tedy o sebe sám postaral.

Spektrum politického **přesvědčení** o této představě:

Daně

Vláda ke své činnosti potřebuje **peníze**, ale protože sama nic nevyrábí, musí peníze **vybrat** od občanů svého státu.

Peníze vybrané od občanů se nazývají **daně**. Zde je rovněž spektrum představ, na **kolik peněz** má vláda automaticky "nárok".

Pravidlo č.1 - Sliby

Pokud politik **slíbí**, že občanům **dá peníze**, znamená to, že nejprve od občanů **vybere více** peněz, aby měl co navíc rozdávat, ale i potom **rozdá méně** peněz, než vybral.

Pravidlo č.2 - Bereme chudým

Politik se v první řadě **tváří**, jakože disponuje jakýmsi **bezedným kouzelným měšcem**, ze kterého je možné rozdávat zbídačeným občanům peníze. A že důvod, proč se z něj zatím ještě nerozdávalo, je ten, že to současní politici nechťejí dovolit, zatímco on sám by rozdával plnými hrstmi, jen kdyby byl zvolen. Realita je taková, že kouzelný měšec **neexistuje**, protože **zdroje** příjmů státní pokladny jsou **daně** od občanů. Jediný způsob, jak dát občanům víc peněz, je **nebrat** jim je. Politik na to však jde od lesa, a slíbí tedy alespoň těm "nejpotřebnějším", těm s **nízkým příjmem**, kterých je **nejvíce**, že je zvýhodní na úkor té menší skupiny občanů, kteréžto voličské hlasy rád obětuje, protože jich je méně.

Politik **vysvětlí**, že peníze **vezme** jen těm bohatým a **rozdá** je zbytku, a to za skandování jeho voličů: "Berte bohatým!". Ale protože **bohatých** je jen **10%**, politik nakonec vezme té **90%** skupině "potřebných", protože tam jsou potřebné finanční zdroje a této skupině jsou daně **strhávány přímo** ze mzdy, politik k nim tedy má i **nejsnadnější** přístup. Nehledě na fakt, že politik dobře ví, že **vezme-li bohatým**, ti přestanou vyvíjet svou činnost, která je hybnou silou prosperity celého státu a tvůrcem pracovních míst. **Prosadí-li** nakonec politik zákony, které skutečně budou brát bohatým, prvním efektem je, že volič-"Berte bohatým" je náhle **nezaměstnaný**, protože jeho "bohatý" zaměstnavatel se rozhodl, že se mu nadále jeho **extra úsilí** nevyplatí, když mu jeho zaslouženou odměnu vláda na konci vezme. Na syndrom "**Berte bohatým**" nakonec vždy **doplatí** peněženka těch, kteří toto chtěli.

Dejme si pozor. Budme vnímavý na politiku slibování rozdávaní peněz v jakékoli formě. **Kdo slibuje** rozdávaní peněz, zpravidla mu jde jen o to, aby byl **zvolen**, protože na peníze neinformovaní lidé slyší. Realita je taková, že **zvýšení** životní úrovně občana se děje jako **vedlejší** produkt správného nastavení pravidel pro podnikání. Podnikání je **v kapitalismu** tím zdrojem prosperity. **Nic jiného!** **A co je to podnikání?** Podnikání v překladu **znamená** - sám poskytovat druhým **výhody**, za které obdržím za odměnu od druhých **peníze**, které utratím za výhody, které mi poskytují druhí. Přímé zlepšení finanční situace občana je **mimo** přímou **kontrolu politika** jako takového. Pamatujme na to, je to něco, co zkrátka **nelze slíbit**, protože nelze přijmout zákon ve znění, že od zítřka se všichni budou mít povinně dobře. Je **rozumné** volit politika, který se v programu **nesoustředí** na přídatky, valorizace, dorovnávání, navyšování nebo "spravedlivé" přerozdělování, ale politika který prezentuje systémy a **pravidla**, která chce prosadit a která jsou v souladu s přírodními zákony, že kdo se snaží, má více než ten, který se pouze veze.

Jistě, všichni bychom se nejraději vezli. Ale pokud už máme takovou ambici, nechme, ať ti co produkuje a organizují, to měli co nejjednodušší, ať jsou z toho beze všeho nechutně bohatí. Oni budou spokojení, budou dále tvořit a více organizovat, a tím způsobí, že naše české peníze budou mít vyšší hodnotu. Potom i ti, co se vezou, si se stejným platem mohou koupit mnohem více věcí. Důkaz? Životní úroveň průměrného občana ekonomicky vyspělého státu versus životní úroveň průměrného občana komunistické Číny nebo Kuby. Je tam rozdíl? Funguje tento princip? Kde byste žili raději?

Pravidlo č.3 - Vláda peníze znehodnotí

Příklad. Pokud něco kupuji za **své peníze**, záleží mi na **nízké ceně** a na **vysoké kvalitě**, protože to budu sám používat a jsou to mé těžce vydělané peníze. Pokud kupuji za **své peníze** dárek např. pro **kolegu** v práci, záleží mi na **nízké ceně**, ale protože to nebudu sám používat, už mi příliš **nezáleží na kvalitě**. Pokud kupuji za **cizí peníze**, řekněme peníze od šéfa z firemní pokladny, abych koupil prezent pro jeho obchodního partnera, **nezáleží** mi jak **vysokou částku** utratím ani mi **nezáleží na kvalitě** toho, co kupuji. - Toto je případ **vládního úředníka**, který má za úkol utratit **cizí peníze** za věci, které sám **nebude používat**. Proto zpravidla nakoupí **předraženou věc**. Přestože to nemusí být jeho cíl, situace ho k tomu vede. Dostane-li provizi (úplatek) od firmy, které svěří státní zakázku, je o to víc motivován, aby za ni utratil co nejvíce peněz, které nejsou jeho. (Z daného i vyplývá, proč soukromé nemocnice stačí mnohem nižší rozpočet k poskytnutí shodných služeb, než státní nemocnice. Utrácené peníze někomu patří, a pan majitel si pohlíká, aby mu je někdo jen tak neefektivně vyhazoval, protože jsou jeho, stará se tedy zodpovědně.)

Ale pozor. S oním postojem při utrácení cizích peněz za věci pro třetí stranu nelze nic dělat, vláda vybrané peníze **vždy** utratí neefektivně za pochybnou kvalitu. Ale je to důvod, proč je pro celý stát výhodnější, aby vláda **raději** peníze ponechala občanům, kteří z jejich hodnoty vytěží maximum, protože jsou jejich, a proto se starají. Kdykoli politik slíbí, že nám to chce usnadnit, a naše peníze efektivně přerozdělit za nás, víme, co si o tom myslet. Veřejné finance mají navíc jednu unikátní zvláštnost, že lze dokonce utratit více peněz než je v pokladně. Pokud by soukromá nemocnice konstantně nakupovala více, než kolik má peněz v pokladně, tak ji nakonec zavřou. Vládu ale jako instituci nikdo zavřít nemůže. Proto i ten nejhorší hospodář na světě může spravovat státní peníze, protože i když už žádné nejsou, stále lze utrácet dál. Zvednutím ruky dokáže politik občany zadlužit několik generací dopředu. Viz graf ze cvičení níže.

Bohatství

Princip jak zbohatnout v socialismu

Legálně je to v socialismu **nemožné**, neboť jakýkoli nadstandard vláda ukradne pro sebe. Jediný způsob je tedy "rozkrádání socialistického majetku", neboli **být zloděj**. Komunisté, kteří se za minulé éry stali experty na rozkrádání státního majetku ve velkém, používají naučené principy dále, jen získali nové označení "tuneláři".

Mít se v socialismu alespoň o něco lépe, je možné pouze, budeme-li co možná nejvyšší státní úředník, neboť v **socialismu** je člověk placen za to jaké má **postavení**, ne za to, co dobrého pro ostatní vytvořil.

Princip jak zbohatnout v kapitalismu

Jediný způsob, jak se občan může mít **skutečně dobře** ve státním zřízení umožňující svobodné podnikání, je být **užitečný** co **největšímu** počtu lidí.

Čím většímu počtu lidí svou činností **sloužíte**, tím jste sami **bohatší**. Důvod, proč zaměstnanec **nemůže** být bohatý je ten, že slouží pouze **jednomu** člověku, a tím je jeho zaměstnavatel. **Je-li** však jeho zaměstnavatel hudební vydavatel, který svou činností přináší "radost" z hudby **stovkám tisíc** lidí do jejich domovů, potom pan hudební vydavatel bude velmi **bohatý**. Bude bohatý úměrně k počtu lidí, pro které je svou činností užitečný.

Vláda se o nás nikdy nepostará

Od vlády bychom vždy měli chtít hlavně to, abychom měli možnost volby, co se svým životem chceme udělat. A k tomu potřebujeme, aby nám co nejméně sahala na naše peníze, a aby se nám nesnažila vnucovat to, co je podle ní pro nás dobré, protože na to vždy doplatíme. Štěstí každého jednotlivce leží v jeho vlastní snaze, vláda nám může vždy maximálně zajistit, abychom nezemřeli, jsme-li zcela na dně. Slibuje-li politik cokoli navíc, je jen podvodník anebo idealista, který nám v konečném důsledku naši cestu za štěstím ještě ztíží.

Současní důchodci

Opravdu smutné ale je, že všichni lidé **přinucení** komunismem pracovat **výhradně** pro stát, měli za svůj život vládou **zakázáno** se jakkoli zajistit na stáří. Měli zároveň **slíbeno**, že až zestárnou, stát se o ně postará skrze **důchod**. Pravidla se s pádem komunismu **změnila** a zodpovědnost vlády již není zajistit svým občanům pěkné stáří, nyní je to zodpovědnost každého jednotlivce. Stát opět může jen zajistit, abychom jako staří nezemřeli na ulici. Ale protože současní **důchodci** skutečně **neměli** nejmenší příležitost za svůj život cokoli **vytvořit**, co by je nyní **živilo**, tyto vážené lidi v letech proto vždy snadněji půjdou za politikem, který jim **slíbí**, že vybere více peněz od bohatých a dá je jim. **Jenze..**

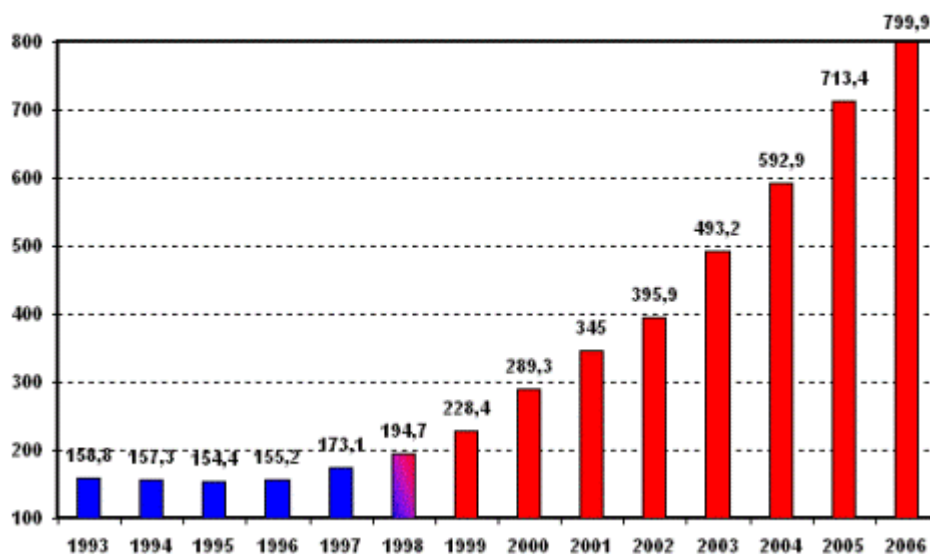
Pokud politik opravdu **vezme** bohatým a tyto peníze dá na **důchody**, potom pan bohatý podnikatel jen **zvýší cenu** svého zboží, aby byl na svém a důchodce je na tom stále stejně špatně. Pan **politik** se pak bude bít v prsa, že splnil, co slíbil, přestože nic nevyřešil. Protože jeho řešení zkrátka **nevede** k potřebným výsledkům.

Ten **jediný způsob**, jak dlouhodobě **zvýšit** životní úroveň toho **nejchudšího** ve státě, je zvýšit životní úroveň **celého** státu, a jediní tahouni, kteří toto fyzicky realizují, jsou právě **podnikatelé**. Přitom nerozumná vláda jim zpravidla hází klacky pod nohy, **zatímco** chytrá vláda si tyto tvůrce blahobytu státu hýčká.

Domácí cvičení z reálného světa

Na základě výše **vysvětlených principů** si nyní zkusme sami odhadnout, **který úsek** grafu je výsledek **pravického** způsobu spravování věcí a který úsek grafu je výsledek **levicového** způsobu správy státu a veřejných financí. Pozor! Oba tábory shodně tvrdí, že ten jejich způsob je ten správný! (*Nápověda: Řešení úlohy lze odvodit za použití vysvětlujících grafů ze začátku této stránky.*)

Státní dluh ČR

zdroj: Ministerstvo financí ČR

Důležitost volení, přestože...

Přestože můžeme mít třeba pocit, že **není jediný** politik, jehož **osobnost a charakter** by vyčnívala a byl tedy "hoden" našeho hlasu, je **životně důležité** si alespoň **zvolit směr**, kterým chce daná politická strana směřovat, **zda do prava nebo do leva**.

A určitě **nevolme** politika, který si svou funkci **plete** se správcem našich peněz a zaměřuje na tuto minoritní oblast všechnu svou pozornost. Politik je tu **od toho**, aby nastavoval správná **pravidla**, která vedou k **prosperitě státu**, ale samozřejmě musí dopředu vědět, jaká rozhodnutí mají jaké **důsledky**. Je pravda, že takových mnoho není, je mnoho experimentátorů a mnoho ideologů, málo vzdělaných lidí ve věci vedení státu k prosperitě.

Volby 2006

Pokud víte, že 70% spoluobčanů nejde k volbám, právě náš hlas má o to větší váhu
Zvolte levici nebo pravici, to je na Vás, ale nenechte za sebe rozhodovat ostatní